

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De duob[us] mag[is] [et] dario filio itaspis. cap. ij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

cibus regū. Et mortuus est in dāmasco.
De duobus magis et dario filio itaspis.

Capitulum II.

De cambisem

Primo de septem magis qui iudicabant regnum peraz erineides nomine obtinuit regnum peraz. dicens panthei filiam cambise in vxore, simulās se non velle sibi regnare: sed seruire regnum mergi fratri cambise: quia puer erat. Hinc tamen mergum cambises pater occiderat in penetralibus templi, solo isto erineide scio huius sacrilegii et parricidii. Cuius post septem menses regni sui mores res erineides substituit sibi fratri iuuenē elegantē forma et viribus: dicens hunc esse mergum cyri filium: et cambise fratrem. Hec autem occultatio regū de facili fieri potuit in perside, quia ad regem nullus fere intrabat preter domesticos eius. Unus autem de septem magis cepit illū habere suspectū, suspicās non esse mergum. Hic magus inter cubinas regis filiā habebat: qui secretus loquens cum ea monuit eam: ut de nocte attentius palparet caput regis, et deprehenderet utrum auriculas haberet. Hinc ei frater erineidis quondam sibi offensum cambises mutilauerat auribus. Cuius puella deprehendisset eum aures non habere indicauit fratri. Qui cum reliquis magis huius indicasset conuenerunt in eum: et occiderunt eum, et non regnauerunt nisi per annum istum duo fratres. Porro septem magi cum tractaret inter se: quis eorum duceret filiā regis et regnaret per eam, com placuit eis ut tali vaticinio vnus ex eis eligeret. Diluculo veniret super equos soli in atrio palatii ante fores templi, et cuius equus prior hinnitū daret, secundum oraculum deorum rex constitueret. Erat vnus eorum darius filius itaspis, qui secretus loquens cum custode equorum suorum mandauit ei ut in loco ad quem in crastino conuenire debebat equo suo de nocte supponeret equā. Quo facto cum in crastino septem magi ad eundem locum deuenissent, statim ad equem memoria equus darii hinnitū dedit, et sine cunctatione in regem sublimatus est, et regnauit anno xxxix. regni peraz. Hinc familiaris erat zorobabel. Cum enim interdixisset cambises reedificationem templi: ascendit ad eum zorobabel, et per huius darii interuentum tentauit animū regis mutare sed non potuit, et tunc persuasit dario secretus: ut ioueretur votū deo israel,

quod si eum regem faceret: restauraret eius templū et vniuersa casa domini: que adhuc erant penes regem persarum remitteret in hierusalem.

De consummatione templi et zacharia et aggeo.

Capitulum III.

Quoniam audisset ita

Cum zorobabel hinc regre fiducialiter aggressus est reedificare templū aggeo et zacharia exhortantibus populum. Qui perdidit deum eis offensum: eo quod habitarent in domibus laqueatis: et domus domini esset desolata. Hoc autem signum ire dei esse dicebant quod semina bant multum: et inferebant parum. Principes vero regis peraz qui erant iras flumē interdicebant reedificationem, Cuius respondissent seniores iuda quod deus suus hoc eis preceperat: cui nefas est contradicere. Placuit utrisque ut res ad darium referretur. Et ascendit zorobabel cum nuncijs principum ad regem, et honoratus est ab eo supra quod speraret. Nam in cubiculo regis dormiebat cum alijs duobus cubicularijs. Porro darius rex cenam exebuit satrapis persarum et prefectis indie et ethiopię et magistratibus, cxxxvij. provinciarum. Eadem nocte expergefactus nocte ducebat insomne, et proposuit questionem tribus custodibus corporis sui: quod de tribus fortius videret, rege scilicet vino et muliere, promittens ei munera et honorem: qui sapientius responderet. In crastinum coram satrapis et magistratibus accesserunt illi tres. Et ait primus regem esse fortiosem cunctis. Cum enim homo presit ceteris nisi animi fortitudine: vinum superat ipsam animi fortitudinem. Zorobabel vero mulierem fortiosem viro quod asseruit. Nam et regibus et eis qui vires plantant mulieres et vitam serunt et alimoniam, et ad robur versus perducunt, et pro mulieribus homines animas ponere non timent. Retulit quoque se vidisse concubinam cuiusdam regis: alapas regi imponentem. Cuius illa risisset regem ardentem: et ea molesta regem molestatum. Superbecomnta vero veritate dixit esse fortiosem quod immutabilis est et sempiterna. Veritas enim dei omnia creauerat, et ad eius prudentiam orbis regebat: et nil ei resistere poterat. Cuius